

T Ü R M O B

TÜRKİYE SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİRLER
VE YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLER ODALARI BİRLİĞİ
(UNION OF CHAMBERS OF CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANTS OF TURKEY)

27.08.2015 05293

Sayı : 2015/

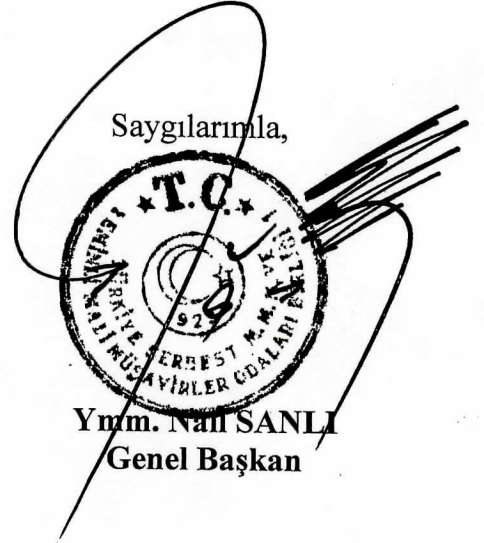
Konu : 456 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği

**T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı'na**

27 Ağustos 2015 tarihli ve 29458 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 456 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği'ne ilişkin Birliğimiz görüş ve önerileri ekte bilgilerinize sunulmuştur.

Tebliğin başarıyla uygulanması ve istenilen sonuçların alınabilmesi için söz konusu görüşlerimizin dikkate alınması hususunu takdirlerinize sunarız.

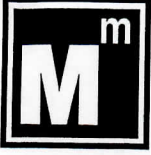
Saygılarımla,

Ynm. Nall SANLI
Genel Başkan

Ek:

1-456 Sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğine İlişkin Birliğimiz Görüş ve Önerileri.

T Ü R M O B

TÜRKİYE SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİRLER
VE YEMİNLİ MALİ MÜŞAVİRLER ODALARI BİRLİĞİ
(UNION OF CHAMBERS OF CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANTS OF TURKEY)

Elektronik Tebligat Sistemi ile İlgili 456 sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Tebliğindeki Görüş ve Önerilerimiz

27 Ağustos 2015 tarihli ve 29458 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 456 sıra No'lu Vergi Usul Kanunu Tebliğinde, Vergi Usul Kanunu'nun 107/A maddesinde yer alan düzenlemeye istinaden elektronik ortamda yapılacak tebliğe ilişkin açıklama ve düzenlemeler yapılmıştır. Söz konusu Tebliğ ilgili görüş ve önerilerimiz aşağıdaki gibidir.

1. Tebliğin 4. *Elektronik Tebligat Yapılacak Kişiler* başlıklı bölümünde; tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirilen ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılabilecek olanlar aşağıdaki gibi belirtilmiştir.
 - a) Kurumlar vergisi mükellefleri
 - b) Ticari, zirai ve mesleki kazanç yönünden gelir vergisi mükellefiyeti bulunanlar (Kazançları basit usulde tespit edilenlerle gerçek usulde vergiye tabi olmayan çiftçiler hariç)
 - c) İsteğe bağlı olarak kendilerine elektronik tebligat yapılmasını talep edenler

Görüldüğü üzere tüm kurumlar vergisi mükellefleri ile gelir vergisi mükelleflerinin büyük kısmına elektronik tebligat sistemine dahil olunması zorunluluğu getirilmektedir. Ancak; ülkemizdeki internet altyapısının yeterince yaygınlaşmamış olması, internet ve bilgisayar kullanım düzeyinin yeterince gelişmemiş olması hususları dikkate alındığında tüm mükelleflerin söz konusu sisteme dahil edilmesinin zorunlu tutulmasının, uygulamada karışıklıklara ve mağduriyetlere yol açacağı ve yargısal ihtilaflara neden olacağı düşünülmektedir.

Elektronik tebligat sisteminin işleyişinin e-beyanname sisteminin işleyişinden çok daha farklı bir şekilde algılanması gerekmektedir. Zira e-beyanname sisteminde çoğu mükellef beyanını aracılık yetkisi verdiği kişiler vasıtası ile göndermekte olup, çoğu mükellefin internet ve bilgisayar kullanımı ile ilgili gerekli yetkinliğe

sahip olmadığı kabul edilmelidir. Tebligat gibi vergilendirme sürecinin önemli unsurlarından biri olan bir konunun aracılara yapılması ve bunun muhatabına yapılmış kabul edilmesi düşünülemeyeceğine göre, ki zaten Tebliğde buna ilişkin bir düzenleme yoktur, internet ve bilgisayar kullanımının henüz yeterince gelişmiş olmadığı ülkemizde Bakanlığa tanınan yetkinin *ölçülülük ilkesiyle* çelişecek bir şekilde neredeyse tüm mükelleflerin başlangıç aşamasında sisteme dahil edilmesinin uygun olmayacağı değerlendirilmektedir.

2. Tebliğin 7. **Elektronik Tebligat Sisteminden Çıkış** başlıklı bölümünde tüzel kişilerin e-tebligat sisteminden çıkmaları ticaret sicilinden kayıtlarının silinmesine bağlanmıştır. Ancak; ticaret sicil kaydı silinmese dahi vergi daireleri, gerekli koşulların oluşması durumunda gayri faal olanların mükellefiyet kayıtlarını yapılan yoklamalara istinaden re'sen terkin edebilmektedir. Bu durum ise mükellefiyeti olmayan bir işletmenin, e-tebligat sistemine dahil olması sonucunu doğuracaktır. Dolayısıyla bu durumun ve sonuçlarının dikkate alınması faydalı olacaktır.
3. Tebliğin yeterli detay bilgiyi içermediği değerlendirilmektedir. Örneğin, mücbir sebep halinde beş günlük tebligat süresinin geçerli olup olmayacağına ilişkin bir açıklama ve/veya düzenleme bulunmamaktadır.
4. Tebliğin 5.1. *Kurumlar Vergisi Mükelleflerinin Bildirimi ve Elektronik Tebligat Adresi Edinmesi* başlıklı bölümünde “Yapılan başvurunun değerlendirilmesi sonucu, gerekli şartları taşıyan mükelleflere internet vergi dairesi kullanıcı kodu, parola ve şifresi verilecektir. Bu mükellefler elektronik tebligat adresi edinmiş olacaklardır.” cümlesi yer almaktadır. Bu cümleden yapılan başvuruların değerlendirmeye tabi tutularak, elektronik tebligat sistemine dahil edilecek mükelleflerin Bakanlıkça iradi olarak belirlenebileceği anlamı da çıkmaktadır. Bu nedenle bu açıklamanın gözden geçirilmesi faydalı olacaktır.
5. Tebliğin 10. *Diğer Hususlar* başlıklı bölümünde “Kanun hükümlerine göre tebliği gereken evrak muhataplara elektronik tebligat sistemi ile tebliğ edilebileceği gibi Kanunda yer verilen diğer tebligat hükümlerine göre de tebliğ edilebilir.” cümlesine yer verilmektedir. Bu düzenlemede yer alan hüküm yeterince açık değildir. Buna göre idarenin isterse sadece diğer yöntemlerimi uygulayacağı yoksa

hem diğer yöntemleri hem de elektronik ortamda yapılan tebligatı aynı anda mı uygulayacağı konusunun açıklığı kavuşturulması gerekmektedir.

6. Tebliğ taslağının 9. *Ceza Hükümleri* başlıklı bölümünde “Elektronik tebligat sistemine dahil olması zorunlu olanlardan bu Tebliğ ile getirilen yükümlülüklere uymayanlar için Kanunun 148, 149 ve mükerrer 257 nci maddeleri uyarınca, Kanunun Mükerrer 355 inci maddesindeki cezai müeyyide uygulanır.” açıklaması yer almaktadır. Ancak ceza uygulamasının yasal temellerinin olmadığı düşünülmektedir.

Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 355'inci maddesi 86,148,149,150,256 ve 257 nci maddelerinde yer alan zorunluluklar ile mükerrer 257' nci madde uyarınca getirilen zorunluluklara uymayanlara uygulanacak cezaları içermektedir. Oysa ki elektronik ortamda tebliğ, aynı Kanunun 23/7/2010 tarihli ve 6009 sayılı Kanunun 7'nci maddesi eklenen 107/A maddesinde düzenlenmiştir. Dolayısıyla Tebliğ taslağında mükerrer 355'inci maddeye göre ceza kesileceği belirtmekle birlikte, Kanunda yer almayan bir düzenlemenin tebliğ ile getirilmiş olması ileride mükellef ile idare arasında ihtilaflara neden olacaktır. Diğer taraftan tebliğ taslağında mükerrer 257'inci maddeye atıf yapılıyorsa da, bu maddede açıkça elektronik ortamda tebligata ilişkin bir hüküm yer almamaktadır. Eğer söz konusu maddede buna ilişkin hüküm yer almış olsaydı, zaten bu durumda Kanuna ayrıca 107/A maddesinin eklenmesine ve bu konuda düzenleme yapılmasına gerek olmazdı.

Dolayısıyla mükelleflere, bu cezanın uygulanabilmesi için öncelikle yasal bir düzenlemeye ihtiyaç bulunmaktadır.

Buna göre; elektronik tebligat sistemine kademeli bir şekilde geçilmesinin daha uygun olacağı değerlendirilmektedir. Bu kapsamda e-tebligat sisteminin ilk olarak elektronik defter tutan mükellefler için zorunlu tutulması ve sistemin aksayan yönleri ile ilgili geri bildirimler dikkate alınarak daha sonra önce Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı'na kayıtlı mükelleflerin ardından diğer mükelleflerin zaman içerisinde sisteme dahil edilmesinin uygun olacağı önerilmektedir.

Saygılarımızla...